

LBRIS

Editor: Luminița Bratu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Copyright © 2024 Editura Prestige

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare revine exclusiv autorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MANEA, VASILE

Dumnezeu grăiește în română/Vasile Manea. -
București: Prestige, 2024

ISBN 978-630-332-008-3

821.135.1

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Gen. bg. (rez.) dr.
EMIL STRĂINU
Coordonatorul Colecției
NEW ILLUMINATI FILES

Vasile Manea

DUMNEZEU GRĂIEȘTE ÎN ROMÂNĂ

PRESTIGE
București – 2024

12. C. Branislav Stefanovski, Al. Dabiija - Din arhivele Daciei, Editura Uranus, 2013.
13. Eugen Delcea- DAKIA, ȚARA SFÂNTĂ, Editura Obiectiv, Craiova.
14. Biblia - Editura Casa Cărții.
15. Carmen Jimenez Huertas - No venimos del latin, Editura Getodacii, București, 2016.
16. Academia Română - Dicționarul explicativ al limbii române, 1996
17. Marija Gimbutas - Civilizație și cultură, Editura Meridiane, București, 1989.
18. Cronica notarului Anonymus - Faptele Ungurilor, Editura Miracol, București 1992.
19. Iordanes - De origine actibusque getarum, Fundația Gândirea 2001.
20. Larousse - Societățile secrete, 2005.
21. Anca Balaci - Mic dicționar de mitologie greacă și romană, Editura Mandera, 1992.
22. Paul Lazăr Tonciulescu - Impactul Romei asupra Daciei, Editura Miracol, 1997.

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
1. Observații, născute după apariția primului volum „Miracolul graiului românesc”	11
2. Condițiile concrete ale teritoriului românesc	12
3. Potopului lui Noe	17
4. Rezumatul codului primordial al limbilor indo-europene	21
4.1. Morfemul „ra”	22
4.2. Morfemul „geea”	25
4.3. Morfemul „gr” (gar)	27
4.4. Simbolul „i”	27
4.5. Simbolul „y”	29
4.6. Simbolul „s”	30
4.7. Morfemul „si”	31
4.8. Simbolul „u”	32
4.9. Morfem „ri”	32
4.10. Morfemul „ap”	33
4.11. Prefixul „re”	34
4.12. Simbolul „j”	34
4.13. Sunetul „a”	35
4.14. Simbolul „o”	36
4.15. Sunetul „n”	36

4.16. Entitatea „ka” și „qu” (ca)	37
4.17. Morfemul „ma”	43
4.18. Morfemul „mol”	44
4.19. Morfemul „mi”	44
4.20. Morfemul „mis”	45
4.21. Morfemul „man”	46
4.22. Morfemul „ism”	47
4.23. Sunetul „p”	47
4.24. Morfemul „pa”	49
4.25. Morfemul „ba”	51
4.26. Morfemul „ar” sau „r”	53
4.27. Morfemul „sar”	54
4.28. Morfemul „br”	55
4.29. Sufixul „bil”	58
4.30. Morfemul „al”	59
4.31. Prefixul „anti”	60
4.32. Prefixul „ante”	60
4.33. Morfemul „op”	61
4.34. Morfemul „or”	62
4.35. Morfemul „os”	63
4.36. Sunetul „t”	65
4.37. Morfemul „tr”	67
4.38. Prefixul „contra”	71
4.39. Morfemul „st”	71
4.40. Sunetul „L”	73
4.41. Morfemul „la”	74
4.42. Morfemul „li”	75
4.43. Sunetul „e”	75
4.44. Sunetul „d”	75

4.45. Litera „v”	76
4.46. Morfemul „cr”	76
4.47. Semnul „X”	78
4.48. Sunetul „h”	80
4.49. Morfemul „ph”	81
4.50. Morfemul „sc”	83
4.51. Morfemul „da”	84
4.52. Sunetul „z”	86
4.53. Morfemul „zi”	89
4.54. Morfemul „za”	89
4.55. Sunetul „ț”	91
4.56. Sunetul „ș”	92
4.57. Morfemul „oc”(ok)	92
4.58. Morfemul „ct”	94
4.59. Morfemul „pt”	94
4.60. Morfemul „pl”	94
4.61. Morfemul „pr”	95
4.62. Morfemul „sp”	95
4.63. Morfemul „ol”	95
4.64. Morfemul „sf”	96
4.65. Morfemul „ce”	96
4.66. Morfemul „ci”	96
4.67. Morfemul „cult”	96
4.68. Morfemul „dra”	97
4.69. Morfemul „mos”	99
4.70. Morfemul „fr”	100
5. Moduri de negare în limba română	100
5.1. Negația cu „ba” (b)	100
5.2. Negația cu „nu” (n)	103

5.3. Neagația cu diacriticele ă, â	104
5.4. Neagația cu „m”	106
5.5. Neagația cu prefixul „anti”	107
5.6. Negarea prin ironie	107
5.7. Negarea prin iordănire	107
6. Marile enigme ale omenirii	108
6.1. Atlantida.....	108
6.2. Marea identitate a mamei.....	112
6.3. Turnul Babel.....	118
6.4. Edenul	137
6.5. De la Tărtăria la Vatican	139
7. Concluzii	159
Fotografii.....	183
Fig. 1	183
Fig. 2	183
Fig. 3	184
Fig. 4	184
Fig. 5	185
Fig. 6	185
Fig. 7	186
Fig. 8	186
Fig. 9	187
Fig. 10.....	187
Fig. 11	188
Fig. 12.....	188
Fig. 13.....	189
Fig. 14.....	189
Fig. 15.....	190

Fig. 16.....	190
Fig. 17.....	191
Fig. 18.....	191
Fig. 19.....	192

Bibliografie	193
---------------------------	------------

CUVÂNT ÎNAINTE

Singurul popor născut, nu făcut, de pe harta Europei este neamul nostru. Însăși *Biblia* pomenește de noi în Geneză, numindu-ne țara Havila, bogată în aur, bdeliu și onix.

Cum se explica, înainte de a fi omul, exista o țară în care cineva, probabil Dumnezeu, se ocupa cu minieritul. Apoi, Dumnezeu și întregul alai divin au inventat omu', ca să mai scape probabil de munca grea de extragere a minereurilor.

Oare, să fi fost actualul teritoriu al României țara Edenului? De vreme ce acest teritoriu nu a fost ocupat decât vremelnic, iar poporul și-a continuat nestingherit existența, se pare că da.

Deși la origine graiul locuitorilor acestui teritoriu, pare-se că a pornit de la niște onomatopee, totuși evoluția ulterioară duce la o structurare saucerdodală, construcția cuvintelor realizându-se prin respectarea unor norme surprinzător de exacte, care s-au păstrat și după atacurile diletanților, autointitulați lingviști (limbiști, în DEX).

Aceștia raportează graiul neamului fie la limbile scolastice, latina și greaca, sau, mai nou la limba slavă, turcă, maghiară sau germană.

Din limba latină spun că s-au desprins o serie de limbi romanice, dinainte ca limba latina să fie definită. Ibericii

vorbeau o limbă romană și chiar scriau, înainte de cucerirea romană. Din latina de pe teritoriul Franței, s-au desprins vreo 600 de dialecte. În Italia, leagănul latinismului, sunt și astăzi vreo sută de dialecte. Numai românii se înțeleg între ei fără niciun efort pe tot teritoriul românesc.

Se vorbește despre civilizația Greciei și influența culturii grecești, punând fiecare entitate spirituală din bazinul mediteranean, ca o povară în spinarea legendarului neam al grecilor.

Dacă îi iei la întrebări, pe adepții mării culturi grecești și îi întrebi un lucru banal, de exemplu, care era teritoriul Greciei antice, în mod sigur, dau în bălbâială. Dacă francezii, italienii, ibericii locuiesc de mii de ani într-un teritoriu cam de aceeași mărime cu al României mari și totuși nu au o limbă și o cultură unitară, cum să aibă grecii răspândiți în bazinul mediteranean și să mai fie și unici. Existența acestor entități este determinată de posibilitățile de comerț, de jaf cu luare de ostatici pentru cel mai rușinos lucru din istoria omenirii, și anume comerțul cu sclavi. Minciunile inventate pentru spălarea morală a acestor clanuri de tâlhari stau la baza justificării acțiunii marilor imperii, când e vorba de civilizare.

Pe la mijlocul secolului al XII-lea î.e.n., o puternică erupție vulcanică are loc în Islanda. Sedimentele vulcanice ridicate în atmosferă au contribuit la răcirea vremelnică a zonei de nord a Europei, ceea ce a condus la o mică eră glaciară, cu consecința migrării unor populații central-europene către Sud.

Acest tipar l-au urmat și așa-zisele triburi grecești, ionienii, dorienii și aheii. Apare întrebarea firească: cu cine

s-au bătut troienii, dacă grecii nici măcar nu se gândeau să migreze? Răspunsul îl găsim în basoreliefurile găsite pe construcțiile egiptene antice, care descriu acțiuni ale „oamenilor mării” sau „oamenii-babuini”, care jefuiau periodic țărmurile Mediteranei.

Inițial, aceste populații, specific Mediteranei, serveau ca forță de muncă marilor civilizații egiptene, minoice, hitite, în special, ca marinari. Cu timpul, s-au răscolat împotriva comandanților, au confiscat navele și s-au refugiat în insulele Mediteranei de unde au organizat jafuri periodice și răpiri de persoane. Au loc mari răscumpărări, metisări și ocupări de localități de Coastă, cu efect de modificare a compoziției etnice. O nouă cultură eterogenă se suprapune peste cea veche. Este momentul în care civilizațiile antice clasice egiptene, minoice, hitite se restrâng și se modifică. În aceste condiții, rezultă clar că nu grecii s-au luptat cu troienii.

Pe la începutul secolului XX, împăratul Imperiului Austro-Ungar începe lucrările la o nouă cale ferată, ce venea dinspre Ungaria către Transilvania.

În zona Aradului, la Pecica, muncitorii au scos la iveală ruinele unei localități antice de peste 3.000 de ani. S-au găsit numeroase tezaururi de aur și de argint care au fost cărate și expuse la Budapesta și la Viena.

De curând, săpăturile au fost reluate cu fonduri de la universitatea din Heidelberg, Germania.

Arheologii germani au denumit situl Troia Europei. O cetate cam de trei ori mai mare decât cetatea Troiei (24 ha, față de 7 ha ale Troiei) a fost atacată și incendiată de pe Okeanos Patamos, actuala câmpie Panonică. Citirea atentă

a *Iliadei* lui Homer, atestă prezența la luptă a regelui Rhesus în car de aur, a neîntrecutului călăreț Tomiris, a trupelor de amazoane. Cronicile antice, citate de Nicolae Densușianu, menționează aceste personaje ca fiind specifice teritoriului României. Amazoanele, luptătoare redutabile, au fost menționate din zona Ploieștiului, nordul Dobrogei până în sudul Ucrainei de astăzi. Se zice că ele au înființat Odessos. (Odesa de astăzi)

Să fi plecat luptătorii din România până în nord-vestul Turciei să apere o cetate de câteva hectare sau au mers spre Arad, unde o cetate mult mai mare și mai bogată este atacată tot de niște „oameni ai mărilor” veniți din Adriatica pe Okeanos Patamos? Oricum, mai degrabă, găsim greci pe teritoriul României, pentru că la acea vreme nici nu se gândeau să migreze. Migrația generată de mica epocă glaciară are loc după 1150 î.e.n. Unde mai punem că resursele de aur și de argint cele mai mari din lume se găseau în zona de vest a României, fiind legate de exploatarea din Munții Apuseni.

În concluzie, este posibil ca Homer, scriitor trac al Antichității să fi preluat o creație orală, pe care a îmbogățit-o cu harul talentului său, adaptând-o vremurilor sale. Îi văd pe greci considerându-l de-al lor, dar ce grec poate fi acela care atrage atenția, cu privire la darurile otrăvite ale grecilor.

În primul volum al cărții „*Miracolul graiului românesc. Codul primordial al limbilor indoeuropene*”, am enumerat marile trădări ale grecilor, ce au afectat profund istoria românilor. Haideteți să reamintim câteva:

a. Grecul Bicilis, cunoscut și sub numele de Bastos, l-a trădat pe marele rege Decebal romanilor. Amintirea

lui a generat în istoria lingvistică a lumii termenii de imbecil sau de bicisnic.

b. Tracul Spartacus împreună cu sclavii răsculați sunt vânduți de greci romanului Crassus.

c. Tronurile țărilor române (Moldova și Țara Românească) sunt ocupate de regimurile grecești ale fanarioților, care au eradicat calendarul cel mai vechi din lume, al neamului nostru. Moldova era în anul 7209 de la Adam, adică 1711, când Dimitrie Cantemir s-a refugiat la țarul Petru I al Rusiei, și 7213 în Țara Românească, anul mazăririi domnului martir Constantin Brâncoveanu. Cu acești domnitori se instaurează era marilor vicii ale conducătorilor țărilor române. Constantin Gane, în celebra lucrare „*Trecute vieți de doamne și domnițe*”, în capitolul dedicat doamnelor fanariote, remarcă cu tristețe și cu dezamăgire instaurarea în elita conducătoare a țărilor române, a unor obiceiuri necunoscute neamului nostru. Hoția, minciuna, trădarea, mituirea devin „calități esențiale” ale guvernanților, începând cu această perioadă fanariotă. Acesta este începutul calvarului românesc, de care nu am scapat nici azi, cu toate că legi avem.

d. Ademenirea și uciderea lui Tudor Vladimirescu de către Alexandru Ipsilante, conducătorul Eteriei, de fapt, agentul țarinei Ecaterina cea Mare. Imperiul rus viza spargerea și acapararea Imperiului otoman, prin mișcarea de eliberare națională a grecilor. Trebuie menționat că românii erau pe vremea aceea majoritari în Peninsula Balcanică. Până la primul război balcanic, în Peninsula Balcanică, mai toată lumea vorbea ro-

mâna. Fluviul Dunărea era coloana vertebrala a românilor, nicidecum frontiera care s-a stabilit astăzi de către mai-marii lumii. Menționez aceste fapte istorice ca să vedem obiectiv măsurile diabolice aplicate românilor în ultimile secole.

e. Inserarea fățarnică persuasivă a Bisericii ortodoxe grecești în credința națională, ca vector esențial de promovare a creștinismului. Tolați inițial ca mesageri ai cultului creștin, cu diverse slăbiciuni, având ca origini cultul lui Orpheu și având ca stindard curcubeul, ei creează primele așezăminte monahale pe teritoriul nostru. Unul din acești corifei ai ortodoxismului este Sava Gotul. Surprins pe malul râului Buzău, făcând o partidă de amor cu tovarășii săi, sunt aruncați de către băștinași în apă. Trupul neînsuflit al acestuia este dus la Constantinopol și incinerat, iar cenușa sa, vândută cneazului Serbiei. Astfel, devine patron spiritual al acestei țări până în ziua de azi.

În primul volum am arătat că toți termenii liturgici utilizați în cultul ortodox derivă din graiul tracogetilor.

Biblia de la București, tradusă de Șerban Cantacuzino din greacă și din slavonă, nu poate introduce în română termeni legați de Dumnezeu, Iisus (cu doi de i), Biserica din greacă, adică Theos, Iisus, eclezia.

Până la revoluția bolșevică din 1945, toate bisericile românești erau inscripționate în greacă sau slavonă. Să fie oare meritul primului patriarh comunist Iustinian Marina, cel care l-a găzduit pe Gheorghe Gheorghiu-Dej, după evadarea din închisoarea de la Târgu-Jiu?

Și astăzi mesageri ai Bisericii noastre cară bani și bu-

nuri către Muntele Athos, așa cum au făcut în tot Evul Mediu. Când vom pune capăt acestei hoții perfide? Măi nenorociților, România este țara lui Dumnezeu, aici a fost și este Eden, aici este țara Havila, pomenită în Biblie.

1. Observații, născute după apariția primului volum „Miracolul graiului românesc”

M-am întrebat de multe ori, după ce am văzut vestigiile ale evoluției omului, pe teritoriul actual al României, de ce istoricii și arheologii noștri sunt atât de seci. Mai mult interes și seriozitate au oamenii de știință străini, iar cei autohtoni cu merite remarcabile sunt aruncați în derizoriu.

Cel mai vechi craniu de humanoid este numit „pescarul de pe lacul Bugiulești”, județul Olt, descoperit de arheologul Constantin S. Niculescu-Plopșor. Această cutie craniană de circa 700 cm³ are o vechime de între 1.500.000 și 2.000.000 de ani. Acesta denumit Australanthropos olteniensis, era biped și își confecționa singur unelte.

Apoi, geneticianul român Mihai Netea, în lucrarea sa „O istorie genetică incompletă a românilor”, determină științific trei straturi majoritare de populații care au dus la formarea românilor, altele decât combinația hidoasă dintre daci și romani.

Este vorba despre o populație venită din Africa, în urmă cu 50.000 ani, peste care s-a suprapus o populație de agricultori de origine anatoliană, cu o vechime de 9.000 de ani. Aceștia au adus primele îndeletniciri agricole. Aceste populații dau cam 75% din bagajul genetic.

În urmă cu 4.500 de ani, din nordul Mării Negre au venit peste aceștia strămoșii dacilor, cu veleități de conducători, care se pare că au impus graiul de factură indoeuropeană.

Împreună, cele trei valuri de migrații compun 95% din codul genetic, 5% fiind aportul altor civilizații (maghiari, huni, secui, gepizi, pecenegi, cumani etc.) de care se face atâta caz.

Mihai Netea afirmă ca 2% din genele actuale ale românilor sunt influențate de omul de Neanderthal.

Apare prima contradicție genetică. Este cunoscut că în natură, combinațiile dintre două ființe care aparțin unor specii diferite, din aceeași familie, nu dau urmași decât maximum o generație. Exemplul cal-măgar dă catârul care mai departe nu mai dă urmași. Deci, ca omul de Neanderthal să înzestreze cu gene generațiile următoare înseamnă că era compatibil cu migranții veniți. Mai mult, valul de strămoși ai dacilor s-au contopit cu anatolienii, de unde rezultă că proveneau din aceeași seminție, ca și cei veniți cu mult timp înainte din Africa. Așadar, vorbim de aceeași populație migrantă, care s-a reunit și s-a stabilizat pe actualul teritoriu al României.

2. Condițiile concrete ale teritoriului românesc

Intervalul cuprins între 117000 și 11700 î.e.n. este perioada de manifestare a glaciațiunii Würm, teritoriul nord-european, Alpii și crestele Carpaților fiind arealul de manifestare a acestei epoci, cu încălziri scurte.

Este perioada primei mari migrații de pe continentul african a masei de ominizi, care au influențat decisiv genetica omului carpatic. Apare o întrebare legitimă, și anume: cum a fost posibilă o migrație, în ciuda condițiilor total nefavorabile de pe teritoriul nostru, când toate deplasările de populații din istoria omenirii au fost cauzate tocmai de schimbările defavorabile de mediu?

Dar hai să analizăm câteva aspecte de comportament al speciei umane care ne duc la concluzia că omul a avut, în evoluția lui, o etapă-amfibie, dacă nu chiar acvatică, în ape relativ calde sau geotermale. În acest sens, enumăr:

a) Rezistența scăzută la frig

Omul carpatic nu se poate odihni, fără a-i fi asigurate o temperatură minimă de măcar 25°C sau neînvelit în ceva călduros.

b) Rezistență scăzută la radiația solară

Expunerea prelungită la Soare se face prin acomodare lentă, cu capul și corpul acoperite. Dacă facem o paralelă cu alte ființe, vedem că suntem total în dezavantaj.

c) Nașterea în mediul acvatic și primele luni de viață

Este demonstrat că nașterea sub apă este mult mai puțin dureroasă, iar fătul abia născut este capabil să respire și să înoate până pe la 6 luni. Tot în această perioadă, copilul trebuie îmbăiat zilnic.

d) Gestația la om

Deși ne considerăm veri primari cu cimpanzeii bonomo, cu care împărțim 98% din cromozomi, totuși perioada de gestație la om este de 9 luni, asemănătoare cu a animalelor marine (cetacee). La maimuțe, gestația este de 7 luni.

e) Tratamentele balneare și apele curative

Acestea apar ca necesități de recuperare metabolică și osteo-musculară.

Expunerea la Soare pentru fixarea vitaminei D, înămolirea sau băile în ape sărate, sulfuroase, termale se impun ca metode de reechilibrare energetică a corpului.

Tratamentele cu ape bogate în tot felul de ioni de elemente chimice acoperă de fapt niște deficite ale vieții de zi cu zi.

f) Acuplarea ventrală, specifică la cetacee**g) Evoluția lentă de creștere și de maturizare**

Se observă că în comparație cu alte ființe, care au o durată de viață asemănătoare omului, maturitatea de exprimare a omului depășește cu brio vârsta de 10 ani, în timp ce la alte ființe se constată că își pot urma părinții în numai câteva săptămâni, iar capacitatea de reproducere se dezvoltă după unul-doi ani.

h) Manipularea omului în condiții de imposibilitate a mișcării acestuia

Coloana vertebrală a omului este foarte fragilă. În caz de accident, manipularea corpului se face cu mare atenție de către mai mulți participanți.

Acest lucru se întâmplă și la delfinii eșuați pe țărâm.

i) Raportul dintre masa corpului și forța musculară la om este de 3 ori mai mic decât la verii lui primari cimpazeii bonobo.

j) Funcționarea optimă și de durată a organelor interne necesită o cantitate de apă de minimum 2 l pe zi.

Aceasta este recomandarea specialiștilor, care au stu-

diat acțiunea apei asupra stării de viabilitate a organelor interne.

k) Albirea pielii și decolorarea ochilor spre albastru

Oamenii de știință americani au stabilit că omul cu ochi albaștri este specific zonei Mării Negre. Mai mult, în evoluția copiilor românilor se observă că marea majoritate, la naștere, au ochii albaștri. În același timp, o celebră antropologă și scriitoare britanică, Elaine Morgan, afirmă că omul a avut în cursul evoluției lui o verigă acvatică. Ea menționează mersul biped, căderea părului de pe corp, ca efect al acestei perioade.

În zilele noastre, se poate observa adaptarea la viața amfibie a unei colonii de macaci în izvoarele termale din nordul Japoniei. Să fie oare o simplă întâmplare?

Poate așa a supraviețuit omul în întinsul lanț vulcanic de pe Coasta Asiei și Americii, numit și „Cercul de foc al Pacificului” din care a rezultat tipul mongoloid, amerindian sau polinezienii. La fel au generat umanoizi evoluți în zona vulcanilor Kenia și Kilimandjaro.

Revenind la condițiile din România, avem de făcut niște observații. România are cel mai lung lanț de munți vulcanici din Europa și cele mai multe izvoare de apă termală și minerale, de peste 50% din totalul european.

România deține resurse de sare absolut necesară metabolismului uman.

Astfel, pentru funcționarea normală avem nevoie de minimum 20 gr, iar oaia are nevoie de minimum 40 gr. Nu putem să nu remarcăm această curiozitate. Fără sare nu se realizează reținerea apei în corp, dar, în același timp,

este afectat simțul văzului (orbire). Dovezile arheologice demonstrează că România este țara în care s-a exploatat pentru prima dată în Europa antică și chiar în lume sarea, aurul, cuprul și fierul. Obiecte din bronz fabricate în Oltenia, la Baia de Aramă, s-au găsit în civilizația sumeriană.

Aurul antic, în cantitate covârșitoare, este de origine carpatică.

Primele dovezi de cultură agricolă sunt descoperite pe Clisura Dunării.

Turmele de oi și de vite precum și activități de apicultură au determinat supranumele pentru țara noastră de „țara în care curge lapte și miere”, termen confiscat de unii, în țara căroră bâzâiau muștele și țopâiau caprele. Cât despre oi și vite, să nu mai vorbim. Ce să pască în deșert?

Dar noi, românii, suntem proști, puturoși hoți, bețivi, iar cei care trăiesc din hoție, jaf, din exploatarea sclavilor și a popoarelor sunt deștepți, organizați și civilizați.

Acum, când s-au trezit pe cap cu migranți, ale căror țări le-au jefuit și le-au bombardat, dau vina pe noi că nu le asigurăm granițele. Vai, au ajuns niște victime nevinovate!

În mecanică există un principiu al acțiunii și al reacțiunii. Adică, unei forțe de acțiune i se opune o forță de reacțiune egală și de sens contrar sau, mai bine zis, cel ce va ridica sabia de sabie va muri. Această lege fi va fi resimțită foarte curând. Popoarele „civilizaționale” comode și îmbătrânite vor fi victimele migranților, care sunt r tot mai mulți și mai motivați. Vor trece foarte repede de la drepturile omului la interesul propriu, dar va fi prea târziu. Vor plăti înzecit toate cruzimile săvârșite în cursul mizerabilei lor istorii.

3. Potopul lui Noe

Vazând Dumnezeu depravarea în care trăiau oamenii pe Pământ și supărat pe silniciile și pe urâciunile ce le făceau, a decis să-i pedepsească printr-un potop, dându-le un răgaz ca, pe timpul construcției arcei lui Noe, aceștia să se pocăiască.

Dumnezeu îi dă indicații speciale lui Noe, cum să construiască arca și pe cine să ia la bord, pentru a repopula Pământul.

Să vedem potopul lui Noe, pas cu pas, conform Bibliei - capitolul 7 „Ptopul”:

„1. După aceea a zis Domnul Dumnezeu lui Noe:

- Intră în corabie tu și toată casa ta, căci în neamul acesta, numai pe tine te-am văzut drept înaintea Mea.

- Să iei cu tine din toate animalele curate câte 7 perechi, parte bărbătească și parte femeiască.

- De asemenea, și din păsările cerului, din cele curate, câte 7 perechi parte bărbătească și parte femeiască, iar din toate păsările necurate, câte o pereche parte bărbătească și parte femeiască, încât să le păstrezi soiul pe Pământ.”

„9. Au intrat la Noe în corabie perechi-perechi, parte bărbătească și parte femeiască, așa cum poruncise Dumnezeu lui Noe.”

„10. Iar după 7 zile au venit asupra Pământului apele potopului.”